

prima instanță – N. Pasecinic
instanța de apel – N. Vascan, E. Fistican, V. Negru

dosarul nr. 2ra-858/17

ÎNCHEIERE

12 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecători

Valentina Clevadî
Dumitru Mardari, Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de către avocatul Dljanschi Elic în interesele lui Scifos Constantin,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Dolganiuc Alexei împotriva lui Scifos Constantin cu privire la încasarea datoriei, penalității și dobânzii de întârziere,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 septembrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către reprezentantul apelantului Scifos Constantin, avocatul Dljanschi Elic și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 19 ianuarie 2016 de admitere parțială a acțiunii

c o n s t a t ă

La 27 iulie 2015, Dolganiuc Alexei a înaintat o cerere de chemare în judecată împotriva lui Scifos Constantin, prin care a solicitat instanței încasarea datoriei, dobânzii de întârziere, penalității și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii depuse, reclamantul Dolganiuc Alexei a indicat că în baza recipisei din 01 septembrie 2012 i-a împrumutat lui Scifos Constantin suma de 11 200 euro, pe care acesta urma să-i restituie pînă la 31 decembrie 2012 cu achitarea unei penalități în mărime de 1% din suma împrumutată pentru fiecare zi de întârziere.

Susține reclamantul că Scifos Constantin pînă în prezent nu a achitat datoria.

Astfel, la 23 aprilie 2015 a înaintat în adresa pârâtului o pretenție prin care a solicitat executarea obligației, însă aceasta a fost lăsată fără examinare.

Cere reclamantul, încasarea din contul pârâtului în beneficiul său a sumei nerestituite în valoare de 11 200 euro, a penalității în mărime de 20 160 euro și a dobânzilor de întârziere în suma de 2 936,70 euro și încasarea din contul pârâtului în beneficiul său a sumei taxei de stat achitate la depunerea acțiunii în mărime de 21 437,46 lei și a cheltuielilor pentru acordarea asistenței juridice.

Prin hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 19 ianuarie 2016, acțiunea a fost admisă parțial. S-a încasat de la Sclifos Constantin în beneficiul lui Dolganiuc Alexei suma de 11 200 euro cu titlu de datorie, 2 936,70 euro cu titlu de dobândă și suma de 11 200 euro cu titlu de penalitate, iar în total 25 336,70 euro convertiți în valută națională la momentul executării și suma de 28 592,46 lei cu titlu de cheltuieli de judecată în beneficiul lui Dolganiuc Alexei.

În rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 septembrie 2016, a fost respins apelul declarat de către reprezentantul apelantului Sclifos Constantin, avocatul Dljanschi Elic și s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 19 ianuarie 2016.

La 06 ianuarie 2017 avocatul Dljanschi Elic în interesele lui Sclifos Constantin, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe, prin care a cerut admiterea recursului, casarea hotărîrilor judecătorești și emiterea unei noi hotărîri de respingere parțială a acțiunii

În motivarea recursului a indicat că, instanțele la adoptarea hotărârilor au aplicat eronat normele de drept material și procedural.

Or, la art. 513 Cod civil legiuitorul a stabilit că debitorul și creditorul trebuie să se comporte cu bună-credință și diligență la momentul nașterii, pe durata existenței, la momentul executării și stingerii obligației.

Este nulă clauza prin care se derogă de la prevederile alin.(1).

A mai indicat că conform art. 630 Cod civil, în cazuri excepționale, luându-se în considerare toate împrejurările, instanța de judecată poate dispune reducerea clauzei penale disproporționat de mari. La reducerea clauzei penale, trebuie să se țină cont nu numai de interesele patrimoniale, ci și de alte interese, ocrotite prin lege, ale creditorului.

Nu se admite reducerea penalității în cazul în care aceasta a fost plătită.

Deci, în situația creată este impus la plata unei sume de aproximativ de 2 ori mai mare decât suma îndatorată, ceea ce face a fi în imposibilitate de plată.

A mai indicat că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, însă a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea

esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de avocatul Dljanschi Elic în interesele lui Scifos Constantin nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă că „... art. 6 paragraful 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de avocatul Dljanschi Elic în interesele lui Scifos Constantin, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de avocatul Dlujanschi Elic în interesele lui Sclifos Constantin, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecători

/semnătura/
/semnătura/
/semnătura/

Valentina Clevadi
Dumitru Mardari
Galina Stratulat

Copia corespunde originalului

Galina Stratulat